

De gesneuvelden van Kerniel (W.O. I)

De gesneuvelden van Kerniel in de “Groote Oorlog”
1914-1918.

Voor God en Vaderland!

Bid voor de zielen van zaliger

Hubertus-Joannes PONCELET

geboren te Kerniel, 27 Juli 1893 en gesneuveld
den 22 October 1914.

Christiaan-Lodewijk LOTH

Vrijwilliger

geboren te Kerniel, 3 Februari 1895, overleden
na de heilige Sacramenten te hebben ontvan-
gen, in het gasthuis te Fécamps (Frankrijk),
6 Juni 1915.

Josephus-Godefridus GROVEN

geboren te Kerniel, 12 Maart 1893, gesneu-
veld in 1916.

Joannes SCHOENAERTS

Vrijwilliger

geboren te Kerniel, 24 Augustus 1894, gesneu-
veld te Marken, 16 Augustus 1918, en begra-
ven te Westvleteren, 19 Augustus 1918.

Joannes-Gerardus DELCOUR

geboren te Wellen, 22 November 1890, gesneu-
veld in 1918.

De dapperen, die wel bewust hun leven geven om de
eer van hun Vaderland te verdedigen, worden ongetwijfeld
om hun moed door Christus gekroond. CARD. MERCIER.

Dierbare ouders, familie en inwoners der gemeente Ker-
niel, weent niet over ons; wij offerden ons leven uit hei-
ligen plicht; den goeden strijd hebben wij gestreden en
wij zijn u voorgegaan naar het land van eeuwige vrede,
waar wij u allen eenmaal wachten; blijft ons allen in
uwe gebeden indachtig.

H. Jozef, patroon van België, bescherm ons Vaderland!

Kerniel, 22 Januari 1919.

ROBBLOON. — JOE. PAUL E-BAETEN.

Hubert Joannes Poncelet

Geboortedatum: 27/07/1893, Geboorteplaats: Kerniel, Woonplaats: Kerniel

Naam vader: Joseph, Naam moeder: VREVEN Maria Melanie

Getrouwd met: ongehuwd

Lichaamslengte: 1 m 73

Datum overlijden: 25/10/1914, Doodsoorzaak: gesneuveld

Plaats overlijden: Diksmuide (voor de Minoterie)

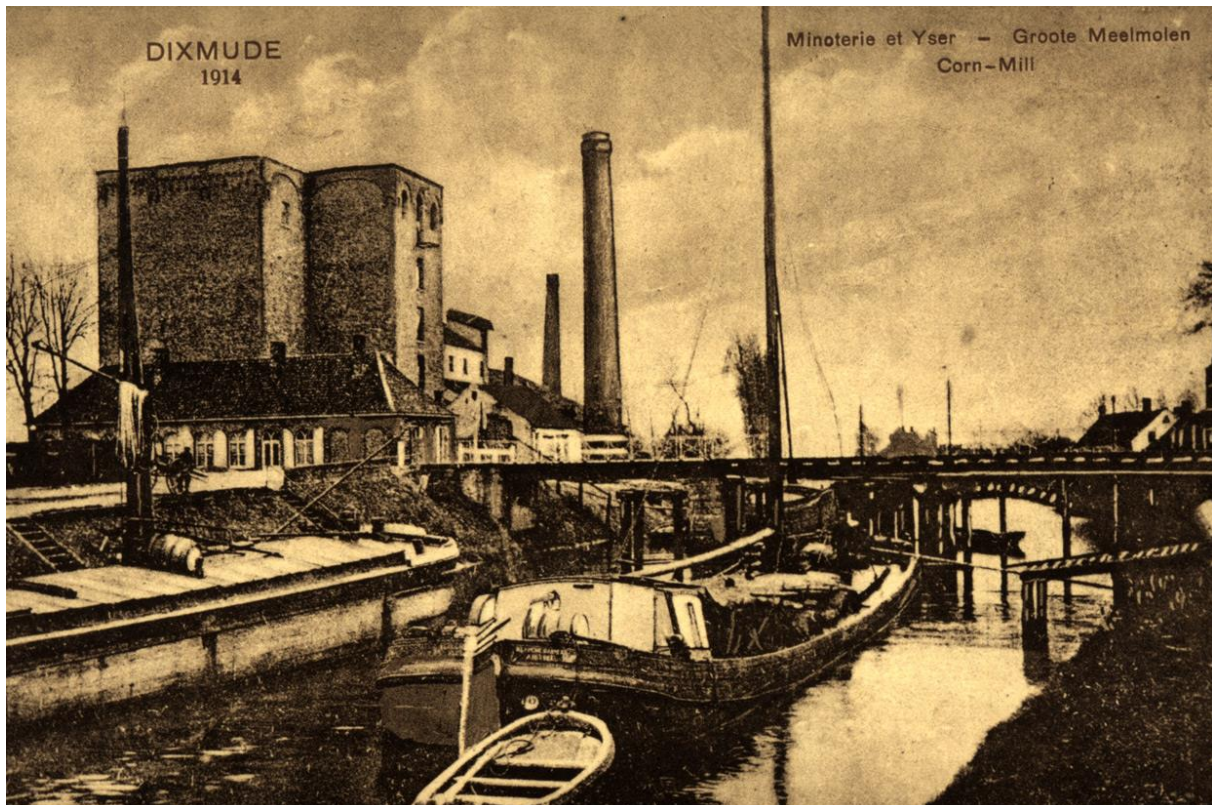
Begraafplaats: Keiem, Keiendorpstraat militaire begraafplaats graf nr. 56

Datum indiensttreding: 15/09/1913

Graad en hoedanigheid: Soldaat Tweede Klasse milicien 1913

Stamnummer: 112/58100, Eenheid: 12 Li 2/1 (5 Cie)

Het 12de Linierregiment lag sedert 25 jaar in garnizoen te Luik wanneer, in 1914, de oorlog uitbrak. Het werd gelast deel te nemen aan de verdediging van de versterkte stelling en, van de eerste botsingen af, toonde het zich opgewassen tegen zijn zware plicht. Visé, Herstal, Queue-du-Bois zijn zovele gevechten waar het zich met roem overlaadde en waaruit het 't eerste vaandel terugbracht, dat op de vijand werd veroverd. Naar Antwerpen gezonden, neemt het deel aan de uitvallen en aan al de verrichtingen rond de stad. Aan de IJzer gekomen, verwierf het onvergankelijke roem te Dixsmuide dat het, van 16 tot 26 Oktober 1914, bezet hield niettegenstaande veertig stormlopen van het Duitse XXIIe Korps en een ongelooflijk zwaar bombardement. Het laat een derde van zijn effectief op het terrein achter. 1250 officieren, onderofficieren, korporaals en soldaten van het 12de zijn op 't veld van eer gesneuveld. Hubert Poncelet sneuvelde dus tijdens de slag aan de IJzer op de dag van de grote inundatie (onderwaterzetting)

De Minoterie voor de IJzerslag.

Tijdens de eerste wereldoorlog, na de val van Dixsmuide (10 november 1914), wordt de stevige betonnen 'Minoterie' door de Duitsers omgebouwd tot een uitkijk- en verdedigingspost op nauwelijks 20 meter van de Belgisch-Franse linie op de linkeroever van de IJzer. Door zware beschietingen wordt het complex tot puin herleid, en onmiddellijk na de oorlog wordt de 'Minoterie' een ware attractie in het ontluikende fronttoerisme.

Door de bescherming van de voormalige 'Minoterie' als 'site de guerre' door het Ministerie van Defensie in 1922 kunnen de 'Bloemmolens' niet terug opgebouwd worden op hun oorspronkelijke plaats. De Société Minoterie et Huilerie de Dixsmuide krijgt een nieuw bouwterrein toegewezen bij de samenvloeiing van de Handzamevaart en de IJzer. Met de financiële steun van de Dienst der Verwoeste Gewesten wordt door de firma Schneider-Jaquet een nieuw industrieel complex opgetrokken, met onder meer twee bloemmolentorens, een olieslagerij, een machinekamer, een meststoffenmagazijn, bureaus, een conci rgewoonst, haveninfrastructuur, enz, ...

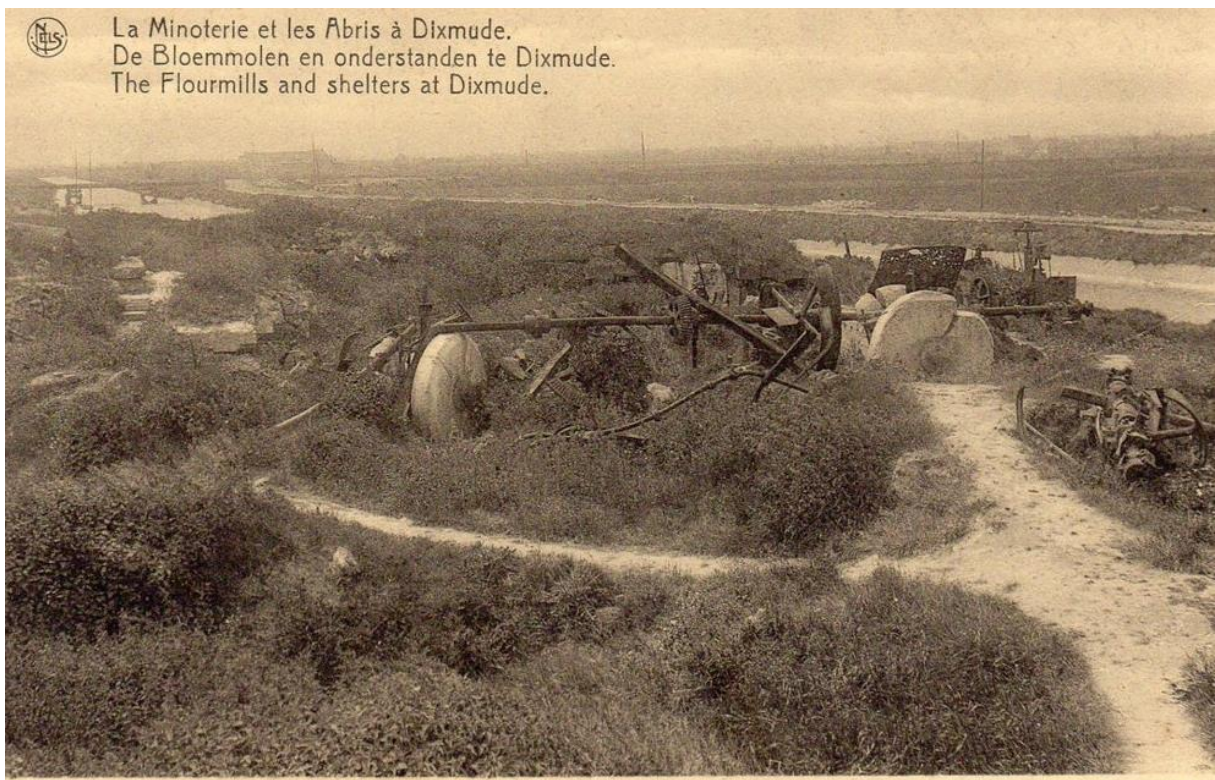

De Minoterie of Bloemmolen na de slag om Ieper.

De Minoterie of Bloemmolen na de slag om Ieper.

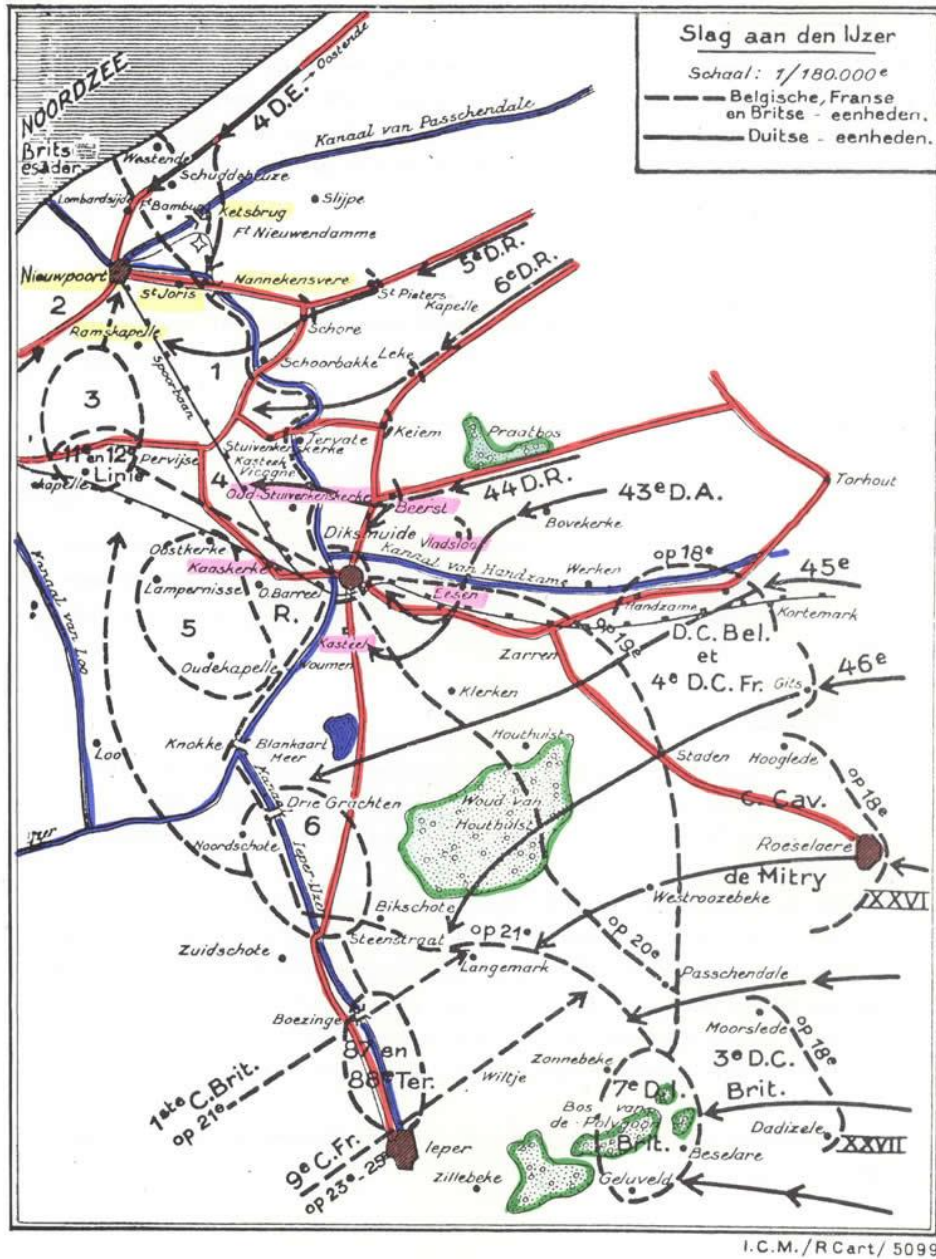

(Né à Rouen, le 27.7.1895)

Boncelet, Hubert Jean
 sold. m. 13 rég. d'inf. 2e B^e m. l. p. 2100.
 † 25-10-14 à Dixmude (Belg.)
 à Dixmude (Belg.) n° 168 I^e V.
 Ent. le 27-10-23 et révisé au com. mil. de Huy (Belg.) n° 456 (I^e V.)

AD L'acte de † existe (jugement)
 Qm. 12e l. à pl. nom. des milit. corres.
 pond. au n° 58100. 9-3-20.

mil E/1741

De medailles van Hubert Poncelet

Chrétien Louis Loth

Geboortedatum: 03/02/1895, Geboorteplaats: Kerniel, Woonplaats: Kerniel

Naam vader: Lambert, Naam moeder: VALKENEERS Elisabeth

Getrouwd met: Ongehuwd

Datum overlijden: 06/06/1915

Doodsoorzaak: ziekte (tuberculose miliaire)

Plaats hospitalisatie: Fécamp, gemeentelijk hospitaal, 18/03/1915

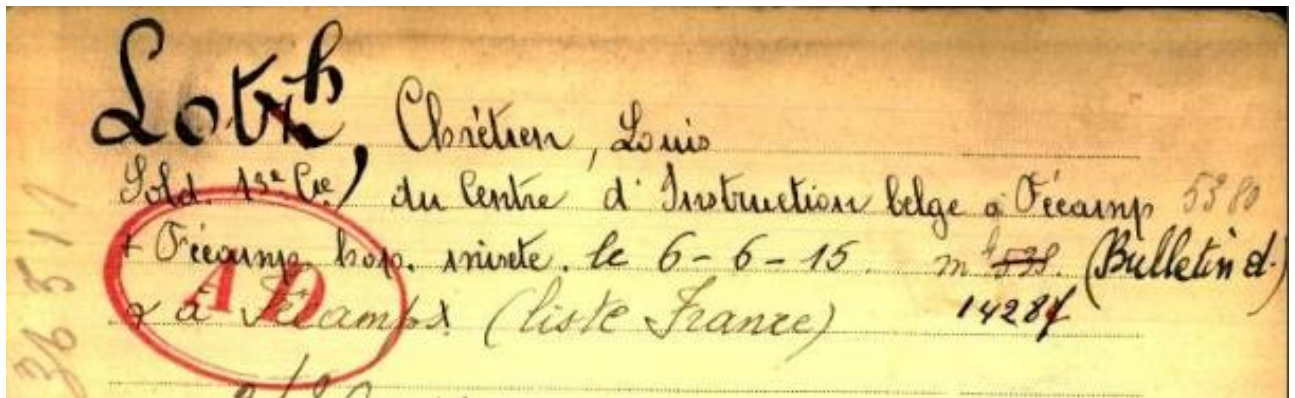
Plaats overlijden: Fécamp (FR) (burgerlijk hospitaal)

Begraafplaats: Fécamp (FR) dep. Seine-Maritime gemeentelijke begraafplaats

Graad en hoedanigheid: Soldaat Tweede Klasse, Oorlogsvrijwilliger

Stamnummer: 142887 / (5380)

Eenheid: C.I. 1 D.A Fécamp./ 13 Cie

Op 6 oktober 1914 wordt er vanuit Antwerpen de beslissing genomen om Belgische instructiecentra op te richten te Dieppe, Fécamp, Caen, Bayeux, Vilerville, Saint Lô, Granville en Cherbourg. Op 17 Oktober worden er nog een aantal locaties toegevoegd. In Dieppe en Fécamp werden militairen één maand onderworpen aan beproevingen teneinde hun autoriteit en leiderschap te kunnen bewijzen in het oefenveld terwijl ze onderricht werden door "frontervaren" oversten. Men werd pas na een aanvullende opleiding aan de "Ecole de grenadiers" te Fécamp of aan de "Ecole de mitrailleurs" te Criel-sur-mer toegelaten om zich vervolgens terug te vervoegen bij het regiment.

Chrétien Loth besloot als milicien van de lichte lichte 1915 zich aan te bieden als vrijwilliger. Via een passeur geraakte hij in Nederland en vertrok naar Frankrijk waar hij zijn opleiding vanaf februari 1915 als grenadier zou krijgen in Fécamp. De leefomstandigheden in het opleidingskamp waren abominabel : er was nauwelijks sprake van hygiëne en in de tenten en barakken was het in de winter van 1915 ijsig koud en vochtig. Schijnbaar werd Chrétien vrij snel met TBC besmet want hij werd al in het gemeentelijk ziekenhuis opgenomen op 18 maart 1915. Hij overleed ongeveer drie maanden later, op 6 juni 1915 in datzelfde hospitaal. Hij verkeerde in een erbarmelijke toestand aangezien men stelde dat de TBC miliair was; d.w.z. dat alle organen aangetast waren. Destijds bestonden er geen antibiotica en de kans om met TBC te overleven was dus uiterst klein. Chrétien Loth heeft dus nooit de kans gekregen om het Vaderland te verdedigen aan de IJzer.

Begraafplaats van de Belgen te Fécamp.

Ondanks dat Chrétien Loth nooit aan het front gevochten heeft kreeg hij toch de meest gangbare eretekens als blijk voor zijn onbaatzuchtige inzet. Helaas kreeg hij de vrijwilligersmedaille niet omdat hij geen 6 maanden frontdienst deed. Op zijn graf vinden we dan ook de 2 volgende tekens terug :

De overwinnings- en herdenkingsmedaille.

Joseph Godefridus Groven

Geboortedatum: 12/03/1893

Geboorteplaats: Kerniel, Woonplaats: Kerniel

Naam vader: Henri Egide, Naam moeder: GUFFENS Marie Elisabeth

Getrouwd met: Ongehuwd

Datum overlijden: 03/06/1915, Doodsoorzaak: gesneuveld

Plaats overlijden: Kaaskerke

Begraafplaats: De Panne Kerkstraat militaire begraafplaats graf P - 146

Datum indiensttreding: 01/01/1913

Graad en hoedanigheid: Soldaat Tweede Klasse milicien 1913

Stamnummer: 112/58086

Eenheid: 3de legerdivisie, 12 Li 3/4 (12 Cie)

Begraafplaats Lettenburg

Over Lettenburg.

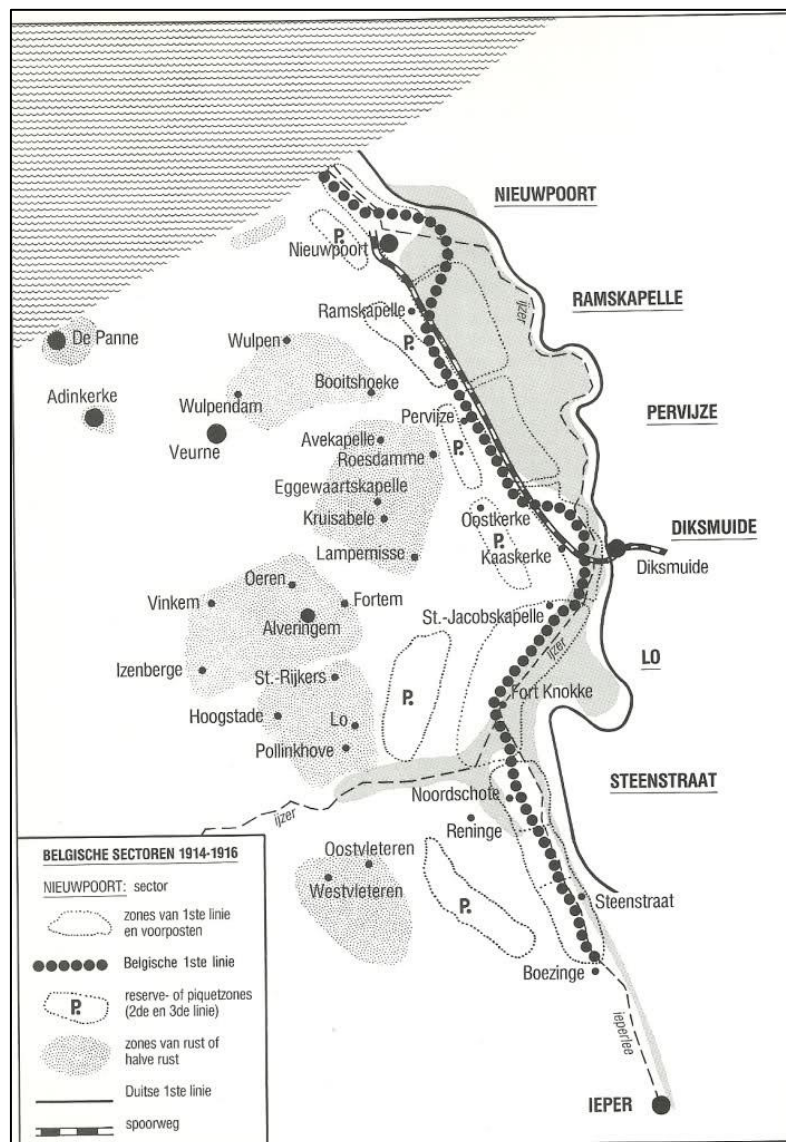
Info 1 : De hulppost 'Cabaret Lettenburg', zo genoemd omdat er een herberg was, werd opgericht om de gekwetsten op te vangen die kwamen van de voorpost Oud-Stuivekenskerke en de Dodengang. Hier kregen ze de eerste zorgen toegediend met de bedoeling hun toestand te stabiliseren. Daarna werden ze overgebracht naar hulpposten of ziekenhuizen verder van de frontlijn verwijderd. Joseph Groven haalde het niet en werd aldus in Lettenburg begraven.

Info 2 : In de weiden dichtbij hulppost "Cabaret Lettenburg" (zo genoemd omdat er een herberg was). Lettenburg-cabaret ligt op het kruispunt van de banen Oostkerke naar Oud-Stuivekenskerke en deze van Pervijze naar Diksmuide. Oostkerke was het laatste dorp dat de militairen op hun tocht van de kantonementen Alveringem, Lampernisse of Eggewaartskapelle naar het front passeerden. De herberg op het kruispunt Lettenburg was omgebouwd tot een primitieve verbandpost. Verplegers dienden er de eerste verzorging toe. Bij het gebouw stonden ambulances klaar om de gewonde soldaten zo vlug mogelijk naar een veldhospitaal te vervoeren. Vanaf juli 1917, toen de sector Diksmuide (Kaaskerke) door de 1ste Legerdivisie verdedigd werd, werd de werking en organisatie van

de "Service de Santé" (Gezondheidsdienst) herzien. De medische post op de Lettenburg fungeerde nu als evacuatiepost voor de noordelijke sectie van de sector Diksmuide. Hier werden de gewonden vanuit de hulpposten aan het front opgevangen en verder "gesorteerd". Gevallen met buikwonden en erge bloedingen werden van hieruit naar de Sint-Jansmolen bij Lampernisse gebracht. De "gewone" gewonden worden vanaf de Lettenburg of Oude Barreel naar Fortem gevoerd. In een weide naast de herberg werd een begraafplaats aangelegd. Tegen een muur van de herberg stonden soms open doodskisten: wie langs dit kruispunt naar de loopgraven trok, kon er moeilijk naast kijken. De namen van de soldaten die destijds op deze begraafplaats begraven werden zijn ons onbekend maar allen zijn overgebracht naar De Panne in 1924.

Waar zat Jozef Groven in 1914-1915 ?

19-21 oktober 1914 Diksmuide
 23-26 oktober 1914 Diksmuide
 1 november tot 19 december 1914 ondersector Pervijse
 20 december 1914 tot 7 januari 1915 ondersector Oostkerke
 15 januari tot 9 februari 1915 ondersector Oostkerke
 17 februari tot 3 maart 1915 ondersector Oostkerke
 11-28 maart 1915 ondersector Pervijse
 6-22 april 1915 ondersector Oostkerke (lost het 14^e Linie af)
 29 april tot 22 mei 1915 ondersector Pervijse (lost het 14^e Linie af)
 29 mei tot 19 juni 1915 ondersector Oostkerke, Kaaskerke.

De posthuum toegekende medailles van Jef Groven.

Schoenaerts Jean

Geboortedatum: 24/08/1894

Geboorteplaats: Kerniel, Woonplaats: Kerniel

Naam vader: Michel Joseph, Naam moeder: REWEGHS Joanna Catharina

Getrouwd met: Ongehuwd

Datum overlijden: 17/08/1918

Doodsoorzaak: gesneuveld (geweerkogel in de onderbuik)

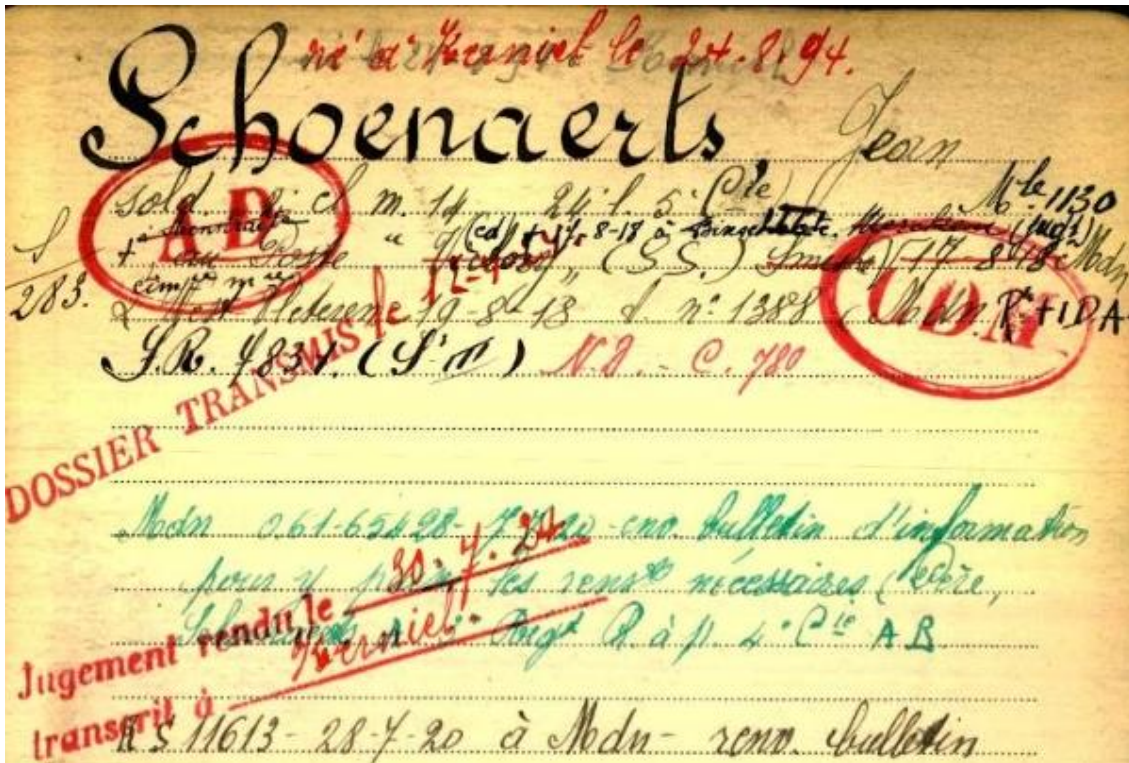
Plaats overlijden: Bikschote (post Smiske)

Begraafplaats: Graf onbekend

Graad en hoedanigheid: Soldaat Tweede Klasse mil 1914

Stamnummer: 124/1130, Eenheid: 24 Li 2/1 (5 Cie)

Iste Legerdivisie - 4e en 24e Linie, de belevenissen.

Halen en Houthulst, twee namen in hoofdletters van dezelfde grootte geborduurd op de glorierijke zijde van de vaandels van het 4e en van het 24e Linieregiment. Twee namen ook die herinneren aan twee etappen en twee datums van den grooten oorlog: 12 Augustus 1914 en 28 September 1918.

Halen! De slag van 't begin van den oorlog, waar reeds het lot van de twee legers te voorzien was. En ook een wezenlijk Belgische overwinning, die als de bekrachtiging is van het recht tegenover het geweld.

Daar, immers, kon onze cavaleriedivisie slechts 4 regimenten tegenover de 12 van von der Marwitz stellen; en, tegenover twee bataljons Jagers-wielrijders konden wij slechts de helft karabiniers-wielrijders in linie brengen. Die verhouding tusschen de aanwezige strijdkrachten getuigt op zichzelf reeds, voor de geschiedenis, van de buitengewone dapperheid waarvan onze officieren en soldaten blijk hebben gegeven. Het 4e en het 24e Linie, die te 14 uren, na een geforceerden marsch van 18 kilometers onder een blakende zon, in den strijd werden geworpen, beslisten over de uitkomst van den slag. Het I/4 (majoor stafadjunct Rademakers), het III/4 (majoor Artan de Saint-Martin), het III/24 (majoor stafadjunct Stacquet), het II/24 (majoor Beernaerts), het I/24 (majoor Leconte), de 4e compagnie mitrailleurs (kapitein Rooryck) en de 24e compagnie mitrailleurs Hotchkiss (luitenant Blanchart) werden allen tegelijk in 't gevecht gewikkeld. Al die eenheden volbrachten daar heerlijke en heldhaftige wapenfeiten, welke de legendarische grenadiers van Napoleon, de overwinnaars van Rivoli en Austerlitz, hunner waardig zouden hebben geacht; daden van moed en dapperheid die de roemrijke geschiedenis, door onze voorvaders met de punt hunner zwaarden geschreven, zijn komen verrijken. Ontelbaar zijn de heldendaden, de opofferingen, de wapenfeiten die de schitterende schoonheid uitmaken van den slag bij Halen. 6 officieren en 116 soldaten schreven daar met hun bloed, aan de hoeve IJzerbeek en op de boorden der Velpe, een der schoonste bladzijden van den oorlog. Na Halen, waar de 4e gemengde brigade met de cavaleristen en de karabiniers van Luitenant-generaal de Witte zich onsterfelijk hadden gemaakt, kwamen Dendermonde, Hofstade, Walem... Dan de aftocht naar den IJzer; de IJzer, roemrijke en tragische naam, zinnebeeld, zooals Verdun, van den weerstand van een ras en van zijn wil om te overwinnen. Ook daar droegen het 4e en het 24e Linie schitterend bij tot de befaamdheid van het Belgisch leger. In den nacht van 21 October, terwijl er te

Diksmuide vreeselijke gevechten werden geleverd, drong de vijand in de bocht van Tervate binnen. Den 22n werden er drie tegenaanvallen bevolen en uitgevoerd, waaronder een te 15 uren door de 4e gemengde brigade (kolonel Servais). In den loop van die operaties, die den opmarsch naar Calais van het reusachtig Duitsch leger stuitte, wedijverden vooral het I/24 (kapitein-commandant Weyler) en het III/24 (kapitein-commandant de Hollogne) in dapperheid met de bataljons grenadiers en karabiniers.

*Zes maand later is het Steenstraat en de datum van 22 April 1915, waarvan de pijnlijke herinnering dadelijk de afgrijselijkste vizioenen voor den geest roept: het begin van den chemischen oorlog op het Belgisch front. Terwijl de heldhaftigheid der grenadiers dit nieuw offensief der Kultur breekt, wordt het gansche 4e Linie als reserve naar den zoom van het bosch van Pijpegale gezonden. Het IVe bataljon van dit regiment (majoor De Groot) maakte het 26n deel uit van de groepeerings die onder 't bevel van den Franschen generaal de Ligny, commandant der 153e Infanteriedivisie, gelast werd offensieve bewegingen naar Steenstraat en Het Sas uit te voeren. De naam dier eenheid, wier commandant een decoratie verwief, werd den 6n Mei in de dagorder der 6e Legerdivisie vermeld. Daarna kwam de stabilisatieperiode, de « heilige wacht » in de sectors Pervijze, Diksmuide, Boezinge, waar onze troepen vochten en stand hielden ten koste van inspanningen en vermoeienissen die zeer dikwijls de grenzen der menschelijke krachten bereikten. De raids die den 11n October 1916 op de posten voor Oud-stuivekenskerke, den 26n Maart 1917 op de loopgraaf van het Stampkot, **hier eindigen de belevenissen van Jean Schoenaerts want hij sneuvelt nabij het "Smisken" op 17 augustus 1918**, den 27n Augustus 1918 op de organisaties van Craonne, den 11n September 1918 op de loopgraaf van den Toren en het Papegoed werden uitgevoerd, zijn de roemrijkste episodien van dit bloedig epos dat vier jaar duurde. Eindelijk sloeg het uur van het groot offensief. Onze geharde strijders onthaalden het met uitbundige vreugde, want ditmaal was de overwinning zeker. De opdracht welke op 28 September 1918 aan het 4e en het 24e Linie te beurt valt, schijnt op 't eerste zicht nochtans onmogelijk: met het 23e moeten zij het moorddadig, oninneembaar bosch van Houthulst veroveren, dit bolwerk waartegen het Fransch-Britsche offensief van October 1917 te pletter liep. Verwoest als het was door de vreeselijke bombardementen van 1917 en 1918, vormt dit bosch van 16 vierkante kilometers, op het oogenblik van het bevrijdingsoffensief, een onbeschrijflijken chaos van verminkte, ontwortelde, dooreengeslingerde boomen, doorkronkeld met onontwarbare ijzerdraadnetten. En daaronder, verbogen hinderlagen, granaatkuilen, stilstaande, bedorven waters; gemaskeerde nesten van minenwerfers, verraderlijk verdoken mitrailleuses die het oogenblik afwachten om hun moorddadig maaivuur in gang te zetten. Dit is de ondoordringbare hindernis die onze behendige en onverschrokken infanteristen in het halfdonker van den nakenden dag en onder plassenden regen stormenderhand zullen bemachtigen.*

Onder de impulsie van Kolonels Ouwex en Vanniesbecq drongen de compagnies van het 4e en van het 24e Linie, in dit verwoest en met duizend hinderlagen bezaaid terrein, traag, woest, hardnekkig vooruit. Daar de steunartillerie niet had kunnen volgen, was het voor de compagnies der 1e Linie op zeker oogenblik een akelige strijd om voet voor voet te kunnen vorderen. En terwijl de pelotons der twee regimenten kun weg met dooden en gewonden, doch ook met reusachtige, epische, bovenmenschelijke heldendaden afbakenden, droeg de 5e Infanteriebatterij of het succes der operatie bij door haar merkwaardig juist vuur.

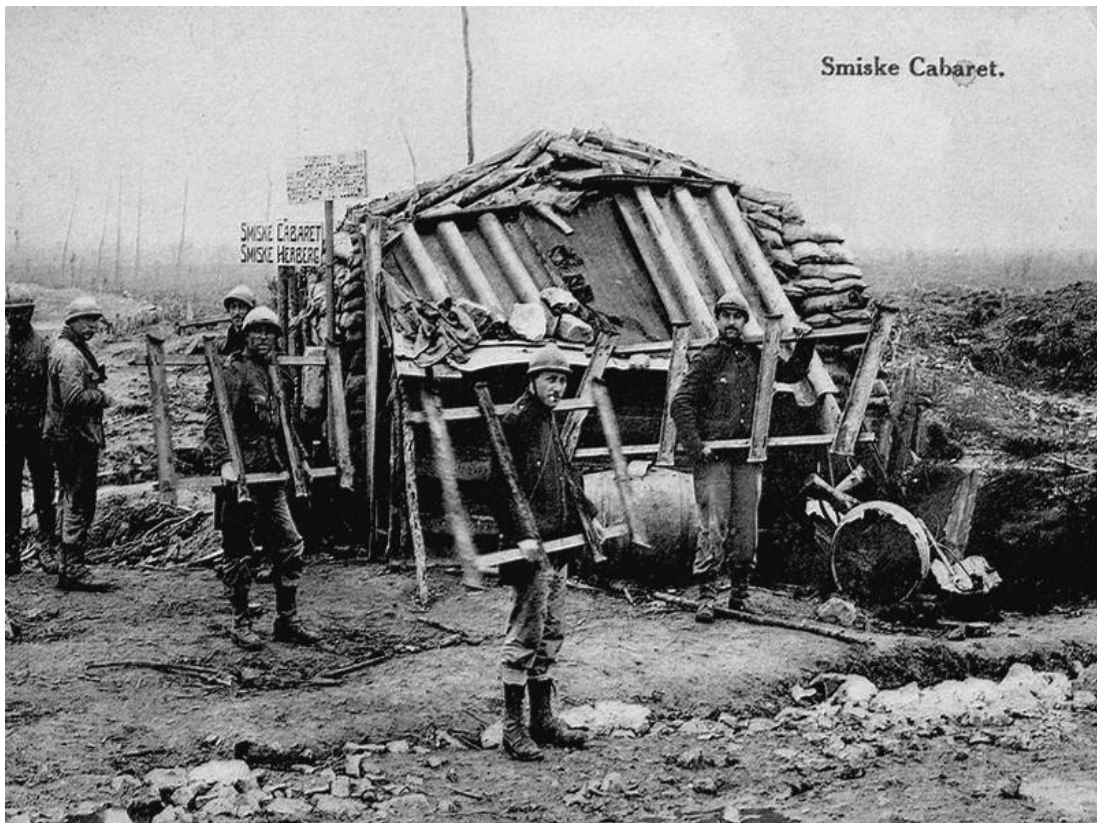
De verovering van het bosch van Houthulst maakte de bewondering gaande van de geallieerde legers en men verhaalt dat het Fransch commando, wanneer het, in den dag van 28 September, vernam dat het in onze handen was, tot drie maal toe bevestiging vroeg van het ongelooflijk nieuws.

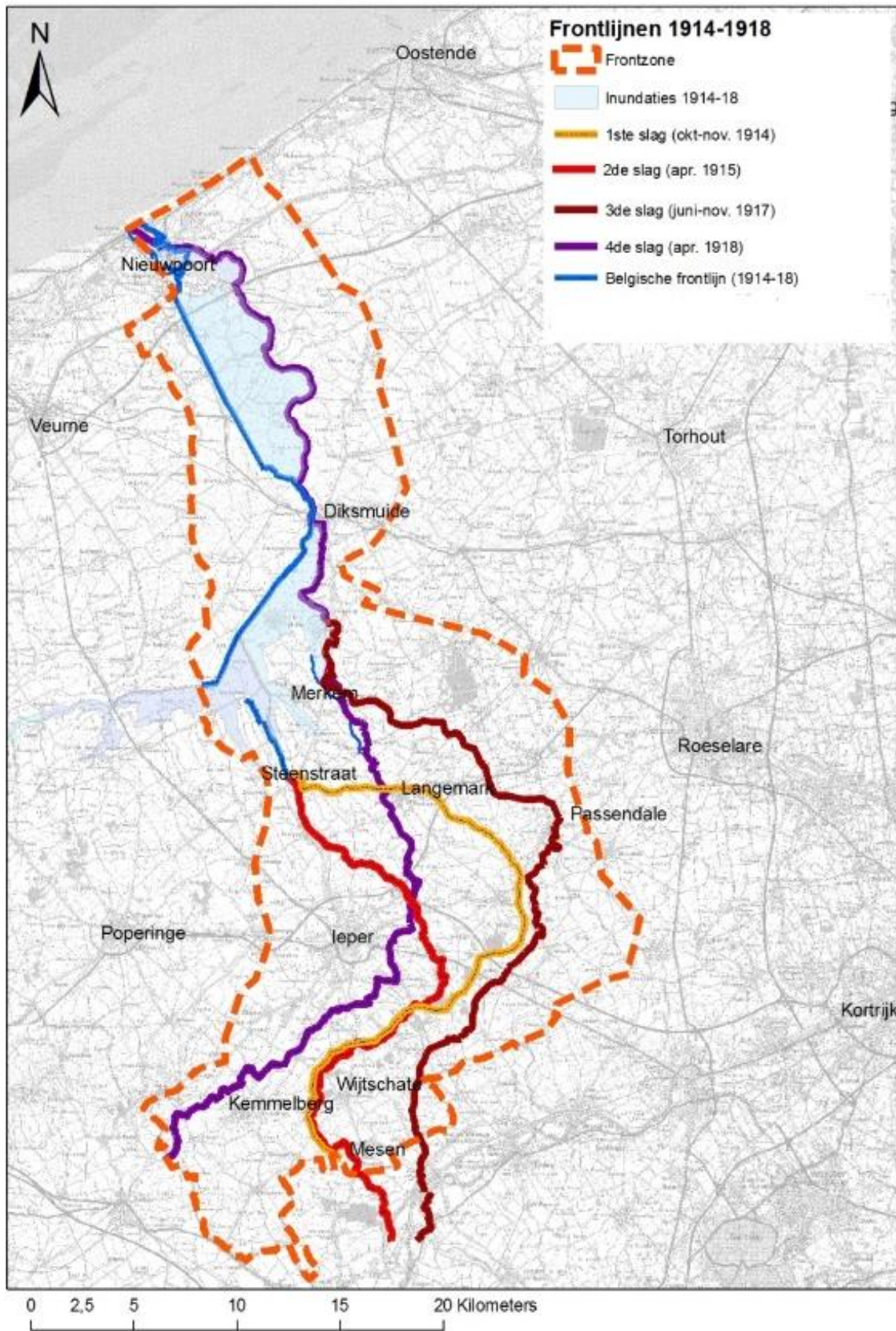
De overwinnaars van Halen konden hunne dapperheid niet beter bekronen dan met dit uiterste gevecht, waarin de ziel van het 4e en het 24e Linieregiment zich in haar gansche sublieme grootheid openbaarde.

A. Jacoby, Kapitein-Commandant.

Links : Jean Schoenaerts, rechts R. Penxten van Alken.

Gerard Delcour

Geboortedatum: 24/11/1890

Geboorteplaats: Wellen, Woonplaats: Kerniel (Limburg)

Naam vader: Jean Arnold, Naam moeder: SCHOENARTS Maria

Getrouwd met: Ongehuwd

Datum overlijden: 31/10/1918

Doodsoorzaak: gesneuveld, Plaats overlijden: Nevele

Begraafplaats: Steenbrugge Kleine Kerkhofstraat militaire begraafplaats graf nr 442

Datum indiensttreding: 01/01/1910

Graad en hoedanigheid: Korporaal mil 1910

Stamnummer: 101/24021, Eenheid: 1 Li 1/2 (2 Cie)

Met kind onder n° 52 ingeschreven
is door zijne vader en moeder Delcour
Joannes Arnoldus en Schoenaerts
Anna, Margaretha erkend en ge-
nuttigd in de huwelijksakte inge-
schreven in de registers van den
burgerlijken stand van
Wellen, den 25 september
1897, onder n° 18.
Wellen, den 25 september 1897
Dechternaar van den
burgerlijken stand,
10° 53
Gerits
16. November 1900

(ne à Wellen, le. 24-11-1890)
Delcour Gerard, Jean
soldat n° 10 Corporal
Comp 52 n° 14: de ligne E.C. n° 24021
+ 31-10-18 Nevele (cad) + le 22-10-18 (Qu)
à Nevele, ferme E. doonles n° lombe 14 (Lise cab)
ex a d' d' Steenbrugge n° 64 (M)
J.R n° 60
N. 2. 444

Hierboven een gedeelte van het dossier oorlogsgraven met de vermelding van de eerste begraafing van Gerard op het erf van de boerderij van E. Loontjes te Nevele. Destijds was de informatie over de soldaten dikwijls zeer verwarrend. Vooreerst werd in dit geval de naam verkeerd gespeld, als geboorteplaats werd in eerste instantie Wellin (prov. Luxemburg) opgegeven. Later zou dit Wellen (Limburg) worden. De rang werd ook verkeerd genoteerd eerst soldaat, dan korporaal. De juiste datum van sneuvelen zullen we nooit weten. Het dossier vermeldt 31/10/1918 én 22/10/1918 ! De ene datum werd medegedeeld door het administratief centrum van het leger, de andere datum door het regimentkwartier. We mogen vooropstellen dat de tweede datum het meeste kans maakt om correct te zijn.

Al relatief snel na de Wapenstilstand kwam er uit regeringskringen het idee om een dotatie uit te reiken, naar eigen zeggen als blijk van erkenning van het vaderland aan de oud-strijders. Minister van Oorlog Masson had hiervoor een wetsvoorstel laten voorbereiden. Dit werd voorgesteld als een grote tegemoetkoming aan de oud-strijders en een enorme geste vanwege de regering omdat men reeds, aldus Masson, een demobilisatievergoeding en een frontstrepenrente had toegekend. Dit voorstel, dat van februari tot mei 1919 circuleerde, werd uiteindelijk vastgelegd in de wet van 1 juni 1919; voluit heette dit de “wet van 1 juni 1919 voor de creatie van een dotatie ten voordele van de strijders van de oorlog 1914-1918”. Elke oud-strijder, die laag van rang was, kreeg een familievergoeding van 300 frank; elk van zijn kinderen ontving bovendien een spaarboekje met 100 frank. Bij overlijden zou het bedrag naar de weduwen en wezen gaan, of nabestaanden, indien de overleden veteraan ongetrouwd was. De katholieke regeringsinvloed was manifest aanwezig in dit voorstel. Ongehuwde militairen zouden immers het bedrag pas op hun veertigste ontvangen; trouwde de oud-strijder echter, dan kreeg hij het geld na een maand uitbetaald. Het geboortecijfer was immers door de oorlog en zijn nasleep in elkaar gestort en de katholieken vonden dat het tijd was om het tij te keren.

In het militair dossier van Gerard Delcour vinden we nog een aanvraag terug voor de militaire dotatie van 300 Frank die aangevraagd werd door zijn vader Arnold Delcour in november 1921. Toch weer een eigenaardigheid in het legerdossier... Hierin bevindt zich een schrijven van het ministerie van Defensie gedateerd van 23 augustus 1921 waarop de dotatie voor de ouders van Gerard Delcour berekend werd. Op dit document werd de 300 Frank waarvoor er pas in november 1921 een aanvraag gedaan werd reeds ingehouden op het totaalbedrag! Was men helderziend? Hoegenaamd niet want het bedrag van 3525 Frank werd pas in de loop van juni 1928 uitgekeerd; zie stempel van ontvangst/afwerking dossier. (de ouders van een gesneuvelde soldaat kregen destijds 75 frank per maand dat hun zoon aan het front verbleef voor Gerard was dit 3825 Frank)

STRIJDERSFONDS

...kelijk het vaststellen der rechten van den strijder op het voordeel der wet van ...
 ... van dankbaarheid toekent aan de militairen van den oorlog 1914-1918.
 ... dient ingevuld te worden door ieder rechthebbende die in den loop van het tijdperk
 Augustus 1914 en 11 November 1918, gemobiliseerd werd en moet vervolgens gestuurd
 ... stre ks, hetzij door tussenkomst van eenen Oud-Strijdersbond, aan den Secretaris van het
 ... ONDS », Wetstraat, 2, Brussel.
 ... der gestorven of vermiste militairen dient de vragenlijst ingevuld te worden door de weduwe of
 erfgenaam in rechte, opgaande of dalende lijn.

(De verkortingen vermijden)

Naam en voornamen : *Delcoub Gerard Jean*

Graad en Stand : *Korporaal. 14 lini Reg^t Stammⁿ 24021. Militair van 1910*

Plaats en datum van geboorte : *Welle 24 November 1890.*

Nationaliteit : *Belg.*

Juist adres (1) { Gemeente (gehucht) *Komnieel Kohnstraat 7.*
 { Straat en nummer

Burgerlijke stand : { Ongehuwd, gehuwd, aantal kinderen,
 weduwnaar of gescheiden met het aan-
 tal kinderen ten laste :

Naam en voorna- { der echtg noote, der weduwe, van den
 men. Ouderdom erfgenaam in rechte, opgaande of dalen-
 en beroep. de lijn : (2) *Index en lierde*

Dienststaten tusschen 1° Augustus 1914 en 11 November 1918 (3)
 Bekomen graden; overplaatsingen, in de volgorde der datums. Eenheden waartoe de gemobiliseerde behoort heeft. Dienen vermeld : het tijdperk van gevangenschap of interneering, de datums waarop hij met verlof zonder soldij werd geplaatst of tot reforme voorgesteld en opnieuw in de gefalsterkte werd opgenomen. De buiten Belgisch grondgebied bezette kantonnen opgeven.

Regiment, korps of inrichting waartoe de gemobiliseerde behoorde toen hij huiswaarts werd gezonden, met verlof zonder soldij werd geplaatst of tot reforme werd voorgesteld.

Begeert gij het aandeel van den strijder te ontvangen.

Opgelopen veroordeelingen :

Aantal frontstrepen die U werden toegekend :

Indien de militair invalied is moet hij het ten honderd zijner invaliditeit opgeven :

Bedrag der ontvang- { Begiftiging van 300 frank. *50 frankes.*
 uitkeeringen. { voor 't herstel der haardstede.
 van 't Comité «Hulp en Bescherming».

Bond of groepeerings van Oud-Strijders waarvan gij lid zijt:

Gezien voor wettiging van 't handteeken van *Gerard Delcoub* Te *Komnieel den 21 Nov. 1914.*
 die tot het gemobiliseerd leger heeft behoord. Echt en waarachtig verklaard (4)
 Handteeken van den rechthebbende :

De Burgemeester,

- (1) Men dient den secretaris van 't Strijdersfonds, Wetstraat, 2, Brussel, onmiddelijk van elke adresverandering kennis te geven.
- (2) De onnoodige vermeldingen doorhalen. De weduwe of de rechthebbende erfgenamen moeten de noodige stukken bijvoegen waaruit hunne rechten blijken (akte van bekendheid)
- (3) In de dienststaten dienen namelijk vermeld : de datums der inbetchtenisneming, of der inlijving in een tuchtinrichting ten gevolge eener veroordeeling, evenals de datum der invrijheid stelling of de datum waarop hij deze inrichtingen heeft verlaten.
- (4) Iedere valsche erkende verklaring zal eene vertraging in 't betalen der verschuldigde sommen voor gevolg hebben.

MINISTÈRE
DE LA
DÉFENSE NATIONALE

7956
Bruxelles, le 23 août 1921

1re DIRECTION GÉNÉRALE

3e DIRECTION

9e BUREAU ~~574~~

SECTION

N° 209883 -

NOTE POUR LE FONDS DES COMBATTANTS

N. B. — Rappeler dans la réponse
les indications marginales ci-dessus.

ANNEXE

OBJET :

RENSEIGNEMENTS RELATIFS AU NOMMÉ :

Nom : Delcourt /

Prénoms : Gérard Jean /

Régiment : 14e de ligne /

Grade et position : Caporal M.1910 /

Né à Wellen (Luxemb.) ^{Limburg} le 24-11-1890 /

(1) Cinquante-et-un mois de présence au front.

(1) _____ mois de présence à l'arrière.

(1) _____ mois de privation des droits à la
dotation.

B 3410 Imp. L. C. M. - 200.000 ex.

3825
11 300
3525 f B

L'Officier vérificateur,
[Signature]

Le Ministre de la Défense Nationale,
Par ordre :

POUR LE DIRECTEUR GÉNÉRAL,
~~Le Directeur Général,~~

Pr. Le Chef de Bureau,
[Signature]

(1) En toutes lettres sans rature ni surcharge

29 MAI 1921

Tekst op bovenstaande kaart : “Leven de kameraten van Kerniel zoals Jean Schoenaert, Jean Tercaefs en Henri van Dellcoeur. En nu moes gij er nog bij staan voor den Virden.” Enkel Jean Tercaefs overleefde de oorlog. Wie bedoeld werd met de vierde weten we niet...

EEN WELLENAAR UIT KERNIEL SNEUVELDE IN OOSSE BIJ NEVELE OP 31-10-1918.

Jean Gerard Delcour was de zoon van Jan Arnold Delcour en Anna Schoenaerts uit de Mollekesstraat in Wellen. Hij sneuvelde op 31/10/1918 in de omgeving van Nevele. Hij diende bij het 1ste Linieregiment 1/2 2Cie. Gerard Jean Delcour, geboren te Wellen vervulde zijn militaire dienstplicht in 1910. Bij het uitbreken van de oorlog was Gerard 24 jaar en woonde in Kerniel. Hij werd gemobiliseerd bij het 14e Linieregiment als Korporaal. Gerard vocht tijdens de Slag om de IJzer (18 tot 31 oktober 1914). Over zijn periode aan het front is verder weinig geweten. Op 31 oktober 1918, elf dagen voor wapenstilstand en midden in het eindoffensief, sneuvelt Gerard Delcour in Nevele.

De heemkundige kring van Nevele stelde ons de volgende gegevens uit de burgerlijke stand ter beschikking :

Delcour Gerard Jean, Korporaal Mil. 1910, 14e Linie, stamnummer 24021, °Wellen 24-11-1890, z.v. Arnold en Marie Schoenaerts, †Nevele (Oosse-Boschstraat) 31-10-1918, begraven te Nevele op het hof van Emiel Loontjens (056-057), herbegraven in Brugge op 30/04/1922, graf 442. Tijdens het eindoffensief in oktober-november 1918 sneuvelde volgens onze laatste tellingen 217 Belgische soldaten langs het Schipdonkkanaal tussen Nevele en Landegem.

Landbouwer Emiel Loontjens op wiens erf Gerard Delcour begraven werd.

Op 14 oktober trok de Legergroep Vlaanderen opnieuw ten aanval en veroverde diezelfde dag nog de Flandern I Stellung (Zarren-Hoogstade-Handzame-Roeselare-Ledegem). Op 15 oktober stortte het Duitse front in elkaar. De Legergroep Vlaanderen was 17 km ver gevorderd. Op 16 oktober verlieten de Duitsers de IJzer en de Belgische kust. De Belgen konden nu haast ongehinderd over de IJzer komen. De Duitsers poogden de Belgische opmars af te remmen met mitrailleurvuur en gasgranaten en weken op 21 oktober terug achter het Schipdonkkanaal. Op 23 oktober konden de Duitsers de geallieerde opmars stoppen aan het Schipdonkkanaal en de Leie. De Legergroep Vlaanderen was buiten adem. Het bleef maar regenen...De verovering van Landegem en Merendree was vooral het werk van de 9e en 10e Infanterie Divisie (9 ID, 10 ID). Sedert 30 januari 1918 bestond de 9 ID uit de 1e en 4e Jagers te Voet en het 14e Linie. Ook de 10e Infanteriedivisie (10 ID), waarvan het 13e en 19^e Linieregiment deel uitmaakten, nam deel aan deze gevechten. De operatie Landegem werd voorbereid door het 13e Artillerie dat op 5 februari 1918 samengesteld werd uit nieuwgevormde groepen en uit andere groepen van verschillende afkomst. De batterij nam deel aan de achtervolging van de aftrekkende Duitsers. In de streek van Wingene werd op 18-19 oktober slag geleverd om de vijand te verdrijven die zich achter de Ringbeek verschanst had. De Duitsers weken, om tenslotte achter het Afleidingskanaal van de Leie, ook Schipdonkkanaal genoemd, een volgende weerstandslinie te betrekken. De batterij reed rond de middag van 19 oktober 1918 langs het hospice van Maria-Aalter en nam stelling tussen Sterrewijk en Biesem (Aalter). Op 20 oktober kreeg de batterij bevel zich ter beschikking te houden van het 1e Jagers te Voet. Om 4 uur werd het wekken geblazen en in een druilerige regen wachtte de kolonne tot 8 uur op het sein om te vertrekken. Uiteindelijk dokkerde de artillerie over de hobbelige straatkeien naar de bossen rond de Kranepoel (Aalter) om vandaaruit rond 17 uur naar de geschutopstellingen te rijden even buiten Markette (Aalter). De tegenstand van de Duitsers was niet verminderd, wel integendeel. Daardoor was er zelfs enige verwarring ontstaan en werden tegenstrijdige orders gegeven bij de Belgen. Zo had de commandant van de batterij rond 15 uur het bevel gekregen om stelling te nemen op Reibroek (Hansbeke), maar toen hij met de verkenners op weg ging om de plaats te onderzoeken, werd hij ter hoogte van Markette verwittigd door een infanterie-soldaat dat de vijand niet ver af was. Op 21 oktober was de Duitse achterhoede eveneens geweken achter het Schipdonkkanaal, waar ze de overtocht belette. De Belgische kanonniërs namen stelling dichtbij de Leegstraat voor het zicht gedekt door een haag. De schootsrichting van het basisstuk van de batterij werd geverifieerd door het afvuren van enkele schrapnels in de richting van de kerktoren van Landegem en kort daarop werd de torenspits afgeschoten. Op 22 oktober kreeg de 9 ID opdracht om te trachten het kanaal te bereiken. Het 13e Artillerie moest het 14e Linie steunen. De aanval zou om 6u30 beginnen, maar wegens moeilijkheden werd de start verschoven. De manschappen en soldaten waren ondergebracht op een boerderij. De batterij bleef enkele dagen op die plaats en voerde talrijke beschietingen uit. Toen zij op haar beurt bestookt werd, ontplofte een 7,7 cm

projectiel onder een stuk, waardoor het omkantelde en buiten dienst geraakte. Op 28 oktober werd een stelling betrokken dichtbij het kruispunt van Veldeke (Nevele). Eén sectie voerde beschietingen uit op vraag van de infanterie. De 9 ID zou opnieuw pogen over het kanaal te geraken. Op 30 oktober kreeg de groep Artillerie, in steun van een bataljon van het 4e Jagers, opdracht stelling te kiezen tussen de spoorweg Gent-Brugge, de Kozijnbeek (Hansbeke) en Ro (Hansbeke) om de infanterie bij te staan tijdens het overschrijden van het kanaal. In de morgen verkende de commandant van de batterij in het gezelschap van de majoor de nieuwe stelling. 's Namiddags werden de paaltjes geslagen op de plaatsen waar de stukken precies moesten komen en 's nachts bracht men er een dagvoorraad munitie naartoe, hoewel de vijand de hele zone hevig bestookte. Maar de artillerie zweeg, enerzijds om haar aanwezigheid niet te verraden, anderzijds omdat ze bezig was van stelling te veranderen. Op 31 oktober vertrok de batterij rond 16 uur om haar stelling te betrekken daar de Duitsers tijdens de dag wat minder de streek hadden beschoten. Op 1 november begon bij dageraad het voorbereidend vuur. De kapitein volgde angstvallig het verloop van de aanval. Toen kwam het bevel van de groep om de vuurkadans te verminderen en rond 9 uur werd het vuren gestaakt. De infanteristen die terugkwamen, verklaarden dat ze niet hadden kunnen oversteken omdat de passerellen niet waren aangekomen. De officier van de Genie die de operatie moest leiden, was gewond aan het hoofd en had tijdens de mars meer dan de helft van zijn mannen verloren zodat de rest niet meer bij het kanaal was geraakt. De batterij Artillerie die sinds 28 september in het getouw was geweest, kreeg acht dagen rust in de streek.

Gerard ligt begraven op het militair kerkhof van Steenbrugge, graf nr. 442 en dit sedert 30/04/1922. Hij ontving postuum de Orde van Leopold II, het Oorlogskruis (Croix de Guerre) 1914-1918, de IJzermedaille en de Overwinningsmedaille 1914-1918 en de herdenkingsmedaille met 7 frontstrepen.

Zijn medestrijder Jean Schoenaerts die enkele weken eerder sneuvelde ontving postuum dezelfde eretekens.

De eretekens op het graf van Gerard Delcour.

Jo Billen MMXVI